

κυῖ μαρμάρου καὶ ἐπ' αὐτῆς ἵσταται ὁ Ἰησοῦς
ἔχων ὑψωμένην τὴν δεξιάν—ὥσει ἐν εὐλογίᾳ—
καὶ κρατῶν σταυρὸν εἰς τὴν ἀριστεραν. Ἀγρίως
ποιητικὸν πλαίσιον σχηματίζουν αἱ δεξιόθεν καὶ
ἀριστερόθεν τοῦ μνημείου ὀροκοφυραί.

Τοὺς ἐγνώρισεν ἐπὶ τέλους !

Μίαν ἡμέραν Λουδοβίκος ὁ 14ος ἐδείκνυνεν εἰς
τὸν διάσημον γελωτοποιὸν Κιλλιγκροῦ τὰς εἰκό-
νας αἵτινες ἐστόλιζον τοὺς τοίχους τοῦ Λού-
βρου. Ἐφθασαν καὶ εἰς κάποιαν γωνίαν ἔνθα
εὐρίσκετο ἡ εἰκὼν τῆν Σταυρώσεως μεταξὺ δύο
προσωπογραφῶν. «Αὐτοί, πρὸς τὰ δεξιὰ», εἶ-
πεν ὁ βασιλεὺς, «εἶναι ὁ Πάπας καὶ πρὸς τ' ἀ-
ριστερὰ ἐγώ».

— «Ταπεινῶς εὐχαριστῶ τὴν Ὑμ. Μεγαλειό-
τητα, εἶπεν ὁ Κιλλιγκροῦ, διὰ τὴν πληροφορίαν.
Διότι ἄν καὶ ἐγνώριζον ὅτι ὁ Χριστὸς ἐσταυρῶ-

θη, μεταξὺ δύο ληστῶν, μέχρι σήμερον ἠγνόουν
τὰ ὀνόματά των !»

N. Ὑόρκη

ΚΡΗΣΣΑ

ΑΠΟ ΤΑ ΜΩΣΑΪΚΑ

ΠΟΙΗΤΗΣ

Τυνιελωτὲς οἱ ἀκρογιαλιᾶς
Καὶ τὸ νησάκι κλίνη,
Ποῦ μὲ τὴ Μοῦσά του γλυκὰ
Μ' ἀποκοιμáει ἡ Γαλήνη·

Καὶ σάν οἱ Φλοῖσβοι μὲ ξυπνοῦν
Ὅνειρεμένα οἱ δύο μας
Μὲ καραβάκι τὸ νησί
Πάμε ὅπου τ' ὄνειρό μας !

Σπέτσες 1911.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

1. Ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Βερσάκης. Ἐμπροσθεν αὐτοῦ: Γοργῶ.—Δεξιὰ
αὐτοῦ: Καθημένη θεά.—3) Μοιὴ τῶν Ἀγ. Θεοδώρων.

ΤΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΚΑΤΑ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ἀνεκαλύ-
φθη τυχαίως ἐν Ἀγίοις Θεοδώροις παρὰ τὴν
λίμνην Χαλικοπούλου ἀνάγλυφον ἐκ πώρου,
προερχόμενον ἐκ τοῦ τυμπάνου ἀρχαίου ναοῦ
καὶ παριστῶν τὸν Δία πολεμοῦντα κατὰ γίγαν-
τος. Ὁ Ζεὺς παρίσταται ἀγένειος καὶ ἐρειδόμε-
νος ἐπὶ τῶν ἀρκετὰ δισταμένων ποδῶν. Διὰ
τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ τὸν γίγαντα ἐκ τοῦ τρα-
χήλου, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς ὑψώνει τὸν κεραυνόν,
ἐτοιμαζόμενος νὰ ἐκσφενδονίσῃ αὐτὸν κατὰ τοῦ
γίγαντος, προσπαθοῦντος νὰ διαφύγῃ τὸν Δία
καὶ ἀπωθῶν αὐτὸν διὰ τῆς δεξιᾶς. Τὸ ἀνάγλυ-

φον κοσμεῖται κατὰ τὴν ἄνω καὶ τὴν κάτω
πλευρὰν διὰ πλίνθου, φερούσης φυτικόν τι κό-
σμημα καὶ μαϊάνδρον. Ἡ τεχνотροπία δεικνύει
πάντα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀρχαῖκῆς δωρι-
κῆς τέχνης, ὁμοιοζούσης πρὸς τὴν τέχνην τῶν
μετοπῶν τοῦ Σελινούντος, ἀναγομένην εἰς τὰς
ἀρχὰς τοῦ 5' π. Χ. αἰῶνος, ἐποχὴν δηλονότι
καθ' ἣν ἡ Κέρκυρα, ἀποικία τῆς Κορίνθου, εὐ-
ρίσκετο εἰς ἀμεσον σχέσιν μετὰ τῆς μητροπό-
λεως αὐτῆς.

Μετὰ τὴν πρώτην εἰδησιν περὶ ἀνακαλύψεως
τοῦ ἀρχαίου τούτου, ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Ὑπουρ-